

บทที่ 5

ผลที่ได้รับจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในคลังสินค้าทันสมัยบนและเขตปลอดอากร

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศไทย เคยเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาล แต่หลังจากที่ประเทศคู่แข่งต่างๆ เช่น จีน เวียดนาม เป็นต้น สามารถเจาะกลุ่มตลาดโลกโดยมีจุดแข็งเรื่องค่าจ้างแรงงาน และต้นทุนวัตถุดิบที่ถูกกว่าประเทศไทย ทำให้ส่วนแบ่งตลาดส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยลดลงอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2548 จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาเพื่อหาช่องทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากมาตรการส่งเสริมการส่งออกของกรมศุลกากรที่มีอยู่ขณะนี้ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการใช้สิทธิประโยชน์จากกรมศุลกากรมาใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องของต้นทุนต่างๆ เพื่อช่วยให้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยสามารถแข่งขันด้านราคากับตลาดผู้ผลิตรายอื่นได้ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มยอดการส่งออกสินค้าและรายได้ให้กับประเทศและผู้ประกอบการอีกทางหนึ่ง

คลังสินค้าทันสมัยบนและเขตปลอดอากรเป็นหนึ่งในมาตรการส่งเสริมการส่งออกของกรมศุลกากรจากมาตรการอื่นๆ ทั้งสิ้น 6 มาตรการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทั้งทางภาษีและมิใช่ภาษี เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในการส่งออก นับเป็นมาตรการที่ได้รับความนิยมสำหรับผู้ประกอบการทุกอุตสาหกรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือในการลดต้นทุนการผลิตสินค้า แต่ไม่ว่าจะเป็นคลังสินค้าทันสมัยบนหรือเขตปลอดอากรก็มีข้อแตกต่างในเรื่องของสิทธิประโยชน์ กฎระเบียบ และข้อบังคับที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับการใช้สิทธิในแต่ละมาตรการ

โดยสิทธิประโยชน์ทั้งทางภาษีและมิใช่ภาษีที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากการใช้สิทธิเพื่อผลิตสินค้าไม่ว่าจะผลิตในคลังสินค้าทันสมัยบนและเขตปลอดอากร สามารถสรุปสิทธิประโยชน์หลักที่ได้รับดังตารางเปรียบเทียบคลังสินค้าทันสมัยบนและเขตปลอดอากร ตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1
เปรียบเทียบคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร

คลังสินค้าทัณฑ์บน	เขตปลอดอากร
1. ยกเว้นอากรขาเข้า – ขาออกเมื่อส่งออก	1. ยกเว้นอากรขาเข้าเมื่อนำเข้ามาใน FZ ยกเว้นอากรขาออกเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร
2. วางเงินประกันค่าภาษี	2. ไม่มีเงินประกันค่าภาษี
3. ค่าธรรมเนียม 10,000 บาทหรือ 30,000 บาทต่อปี	3. ค่าธรรมเนียม 300,000 บาทต่อปี
4. เก็บได้เฉพาะของที่ต้องอากรขาเข้าในคลังฯ ทั่วไป	4. เก็บของได้ทุกประเภท - พาณิชยกรรม
5. มีกำหนดเวลาในการเก็บรักษา (2 ปี)	5. ไม่มีกำหนดเวลาในการเก็บรักษา
6. เครื่องจักรที่ใช้สิทธิยกเว้นอากรเมื่อครบ 5 ปี ไม่มีค่าภาษีอากรต้องชำระอีก	6. เมื่อไหร่ที่นำออกจาก FZ เมื่อนั้นต้องชำระภาษีตามสภาพราคาปกติ ณ วันนำออกจาก FZ
7. การนำของในประเทศเข้า/ออกได้สะดวก (คลังฯ โรงผลิต)	7. การนำของในประเทศเข้า/ออก ต้องมีเอกสารกำกับ
8. ของไทยนำเข้าไม่ต้องชำระ Vat 7%	8. ของไทยที่นำเข้าสามารถให้สิทธิ Vat 0%
9. ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในประเทศเสียภาษีในสภาพวัตถุดิบที่นำเข้า พร้อมเงินเพิ่ม	9. ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในประเทศเสียภาษีตามสภาพของราคาของ ณ วันนำออกจาก FZ
10. ไม่มีข้อยกเว้นเรื่องคุณภาพ, มาตรฐานการประทับตรา	10. ได้รับยกเว้นเรื่องคุณภาพ, มาตรฐานการประทับตรา

ที่มา : การสัมมนาการใช้สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร บริษัท ซีทีไอ คลังสินค้า จำกัด

สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการใช้สิทธิจากมาตรการพิเศษของกรมศุลกากรทั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรโดยเริ่มแรกผู้ประกอบการจะต้องขออนุญาตจากกรมศุลกากรเพื่อขอใช้สิทธิในมาตรการที่ต้องการ ด้วยการยื่นเอกสารในการขอจัดตั้งตามคุณสมบัติที่กรมศุลกากรกำหนด ซึ่งการขอจัดตั้งของทั้งสองมาตรการมีความแตกต่างกัน คือ ผู้ประกอบการจะสามารถขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับโรงงานเดิมที่มีอยู่แล้วโดยไม่ต้องสร้างโรงงานใหม่และอยู่ในเขตพื้นที่ใดก็ได้โดยไม่มีกำหนด แต่สำหรับเขตปลอดอากรนั้นจะแยกออกเป็นผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรและผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร โดยผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรจะเป็น

ผู้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งจัดการเรื่อง สาธารณูปโภคที่จำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กรมสุกลางกำหนด หลังจากนั้นผู้ขอจัดตั้งเขตปลอด อากาศจึงจะนำพื้นที่ในเขตปลอดอากาศดังกล่าวมาบริหารจัดการเป็นพื้นที่ให้เข้าสำหรับ ผู้ประกอบการที่ต้องการใช้พื้นที่ในเขตมาตรการพิเศษของกรมสุกลางต่อไป ซึ่งผู้ประกอบการที่ ต้องการขอจัดตั้งโรงงานในเขตปลอดอากาศยังคงต้องยื่นเอกสารในการขอเป็นผู้ประกอบการในเขต ปลอดอากาศตามคุณสมบัติที่กรมสุกลางกำหนดด้วยเช่นกัน

ในการขอใช้สิทธิประโยชน์จากมาตรการพิเศษของกรมสุกลางนั้น มีค่าธรรมเนียม จากการขอจัดตั้งเป็นเขตพื้นที่พิเศษที่จะต้องชำระให้แก่กรมสุกลางเป็นรายปี ซึ่งค่าธรรมเนียม ประจำปีจะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีของปี ถัดไป ก่อนวันที่ 31 ธันวาคม ของปีปัจจุบัน โดยหากผู้ประกอบการใช้สิทธิ์คลังสินค้าทัณฑ์บนจะมี ค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระปีละ 10,000 - 30,000 บาท กรณีของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิต มีค่าธรรมเนียมอยู่ที่ปีละ 10,000 บาทและในส่วนของเขตปลอดอากาศจะต้องชำระปีละ 300,000 บาท (ตารางที่ 5.2)

ในส่วนของอัตราค่าธรรมเนียมของเขตปลอดอากาศนั้นเป็นค่าใช้จ่ายของเจ้าของพื้นที่ที่ ขอจัดตั้งเขตปลอดอากาศต้องเป็นผู้ชำระ การคิดค่าเช่าของผู้ประกอบการที่เช่าพื้นที่ในเขตปลอด อากาศจึงขึ้นอยู่กับผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากาศแต่ละเขตปลอดอากาศจะเป็นผู้บริหารจัดการ ซึ่งค่าเช่า อาจมีราคาสูงเนื่องจากการจัดตั้งเขตปลอดอากาศจำเป็นต้องลงทุนเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่และ ระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อให้เข้าหลักเกณฑ์ของการจัดตั้งเขตปลอดอากาศ เช่น อาคารสำหรับ เจ้าหน้าที่กรมสุกลางในการควบคุมพื้นที่พิเศษตลอด 24 ชม. ประตูเข้า – ออกพร้อมรั้วรอบพื้นที่ เขตปลอดอากาศ ระบบสาธารณูปโภค ระบบอิเล็กทรอนิกส์เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ เครื่องชั่งน้ำหนัก ระบบโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น (สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ในหัวข้อหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ จัดตั้งเขตปลอดอากาศหน้า 45 - 47 บทที่ 3)

ตารางที่ 5.2
อัตราค่าธรรมเนียม

หน่วย : บาท

ประเภท	ค่าธรรมเนียม
พื้นที่ปกติ	0.00
คลังสินค้าทัณฑ์บน	10,000.00*
เขตปลอดอากร	300,000.00*

ที่มา : กรมศุลกากร

หมายเหตุ : *ต่อปี

อย่างไรก็ตามผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรยังจะได้รับสิทธิประโยชน์อีกประการของเขตปลอดอากรนั้นคือ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรหากไม่ได้นำเข้ามาเพื่อใช้บริโภคหรือของใช้ส่วนตัว แต่เป็นการใช้เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจจะยังคงได้รับสิทธิยกเว้นภาษีอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ดังนั้นการนำวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างที่เป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการก่อสร้างโรงงานจะยังคงสามารถใช้สิทธินั้นได้เช่นกัน หากวัสดุก่อสร้างที่นำเข้ามีราคาที่ถูกกว่าราคาขายในประเทศผู้ประกอบการอาจใช้สิทธิประโยชน์นี้ในการลดต้นทุนในเรื่องของการก่อสร้างได้ หรือหากวัสดุก่อสร้างในประเทศมีราคาถูกกว่าก็สามารถนำเข้ามาเพื่อก่อสร้างโรงงาน โดยได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยเช่นกัน โดยมีราคาตัวอย่างการจัดเก็บอัตราอากรของวัสดุก่อสร้างดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3
ตัวอย่างอัตราอากรของวัสดุก่อสร้างปี พศ.2551

รายการ	พิกัดอัตราศุลกากร	อัตราอากร
ปูนขาวหรือปูนซีเมนต์	25.21	ตามราคาร้อยละ 1
เครื่องประกอบอาคารที่ทำด้วยไม้	44.18	ตามราคาร้อยละ 30
อิฐ บล็อก กระเบื้องชนิดทนไฟ	69.02	ตามราคาร้อยละ 10

ที่มา : กรมศุลกากร

สำหรับการวิเคราะห์การใช้สถานที่พิเศษทางภาษีของกรมศุลกากรระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรกับพื้นที่ปกติในการจัดตั้งโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในงานวิจัยเฉพาะเรื่องเล่มนี้ จะพิจารณาออกเป็น 7 หัวข้อหลัก คือ ต้นทุนสถานที่, ต้นทุนเครื่องจักร, ต้นทุนวัตถุดิบ, ต้นทุนการดำเนินการ, ต้นทุนการเงิน, ผลของภาษี และผลด้านอื่นๆ เพื่อดูผลของต้นทุนที่สามารถประหยัดได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้บนสถานที่พิเศษทางภาษีเหล่านี้ หัวข้อสรุปต่างๆ เกิดจากการนำข้อมูลจากสิทธิประโยชน์ที่ได้รับเปรียบเทียบกับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้บนสถานที่ปกติที่ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว

ปัจจุบันอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้มีผู้ประกอบการจัดตั้งโรงงานในคลังสินค้าทัณฑ์บนจำนวน 6 โรงงานและในเขตปลอดอากรจำนวน 5 โรงงาน โดยการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้จะใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จากข้อมูลของผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดกลางบริเวณภาคกลางตอนล่าง เนื้อที่สำหรับโรงงาน 700 ตารางเมตร ประกอบด้วยคนงานประมาณ 90 คน เงินจดทะเบียนประมาณ 18 ล้านบาท ซึ่งมียอดขายเฟอร์นิเจอร์ไม้ประเภทไม้ยางพาราเฉลี่ย 10,000 ชิ้นต่อปี และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการจำนวน 5 บริษัท ได้แก่ บจก.ป่าไม้สันติ, บจก.ชันคาปิเนต, บมจ.ชันพาราเทค, บมจ.ชันวุฒินันท์สทรี, บจก.ชันฟลอริง และเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่ออธิบายในหัวข้อต้นทุนและสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันของผู้ประกอบการปกติ ผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประกอบการเขตปลอดอากร โดยแยกตามหัวข้อของต้นทุนต่างๆ ดังที่จะกล่าวต่อไป

5.1 ผลทางด้านต้นทุนสถานที่

ในเรื่องของต้นทุนสถานที่ระหว่างผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรกับผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติจะมีต้นทุนที่แตกต่างกันเกิดจากผู้ประกอบการที่ใช้มาตรการพิเศษจำเป็นที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวมาข้างต้น คือ ผู้ประกอบการที่ใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตต้องชำระค่าธรรมเนียม 10,000 บาทต่อปี และเขตปลอดอากรต้องชำระค่าธรรมเนียม 300,000 บาทต่อปี แต่ในส่วนของเขตปลอดอากรนั้น เนื่องจากค่าธรรมเนียมอยู่ในความรับผิดชอบของผู้จัดตั้งเขตปลอดอากร ดังนั้นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจึงไม่มีภาระในเรื่องค่าธรรมเนียมดังกล่าว

อย่างไรก็ตามเขตปลอดอากรเป็นการจัดตั้งขึ้นของผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อสร้างโรงงานสำเร็จรูปสำหรับการบริหารพื้นที่เพื่อปล่อยเช่าให้กับผู้ประกอบการที่สนใจในการใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากร ดังนั้นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะมีค่าใช้จ่ายในการเช่าโรงงานในเขตปลอดอากร และค่าสาธารณูปโภคที่ต้องชำระสูงกว่าผู้ประกอบการอื่น โดยเขตปลอดอากรมีค่าเช่าอยู่ประมาณ 270 บาทต่อตารางเมตร ในขณะที่ปกติค่าเช่าที่ดินอยู่ที่ประมาณ 120 บาทต่อตารางเมตร พร้อมกันนี้ในส่วนของค่าสาธารณูปโภคเขตปลอดอากรมีการคิดค่าไฟฟ้ายูนิิตละ 5 บาท ส่วนค่าประปายูนิิตละ 23 บาท แต่ผู้ประกอบการอื่นชำระค่าไฟฟ้าและประปาตามที่มีการไฟฟ้าและการประปาเรียกเก็บในอัตราปกติ

แต่ข้อได้เปรียบของผู้ประกอบการที่ใช้สถานที่ตั้งโรงงานในเขตปลอดอากร คือผู้ประกอบการไม่ต้องลงทุนด้านอาคารสถานที่ เนื่องจากโรงงานในเขตปลอดอากรเป็นโรงงานสำเร็จรูป ในขณะที่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและในพื้นที่ปกติจำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงงานขึ้นเอง ซึ่งค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงงานสำหรับผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในพื้นที่ขนาด 700 ตารางเมตรอยู่ที่ประมาณ 2,000 – 3,000 บาทต่อตารางเมตร หรือประมาณ 1,400,000 - 2,100,000 บาท

ในทางกลับกันข้อเสียเปรียบของผู้ประกอบการที่ต้องการจัดตั้งโรงงานในเขตปลอดอากร จะมีความยากลำบากในการที่ต้องหาผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรที่บริหารพื้นที่ให้เช่าโรงงานดังกล่าวจึงจะยื่นเรื่องขอเป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรได้ และเขตปลอดอากรในประเทศไทยยังมีอยู่จำนวนจำกัด เนื่องจากการขอเป็นเจ้าของเขตปลอดอากรนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าเหมาะสมและสามารถสร้างผลดีต่อระบบเศรษฐกิจได้ พร้อมทั้งต้องมีเงินจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาทในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีเงินจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาทอีกด้วย

ในส่วนของคลังสินค้าทัณฑ์บนจากที่กล่าวมาข้างต้นผู้ประกอบการสามารถยื่นเรื่องขอใช้สิทธิประโยชน์บนพื้นที่โรงงานเดิมที่มีอยู่ได้ทันที เพียงแต่ผู้ประกอบการจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กรมศุลกากรกำหนดเท่านั้น ซึ่งหากผู้ประกอบการที่ต้องการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อการส่งออกจะทำการขอใช้สิทธิของคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ง่ายกว่าการยื่นขอใช้สิทธิในเขตปลอดอากร

ตารางที่ 5.4
เปรียบเทียบต้นทุนสถานที่ต่อปี

หน่วย : บาท

ประเภท	พื้นที่ปกติ	คลังสินค้าทัณฑ์บน	เขตปลอดอากร
1. ค่าเช่า	1,008,000.00	1,008,000.00	2,268,000.00*
2. ค่าธรรมเนียม	0.00	10,000.00	0.00
3. ค่าอาคารสถานที่	280,000.00**	280,000.00**	0.00
รวม	1,288,000.00	1,298,000.00	2,268,000.00

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

หมายเหตุ : *รวมค่าเช่าที่ดินและอาคารสถานที่

**คิดค่าเสื่อม 5 ปี

จากตารางเปรียบเทียบต้นทุนสถานที่ต่อปี (ตารางที่ 5.4) เป็นการเปรียบเทียบต้นทุนด้านสถานที่ของผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดกลางที่มียอดขายเฟอร์นิเจอร์ไม้เฉลี่ย 10,000 ชิ้นต่อปีจะต้องใช้พื้นที่สำหรับโรงงานประมาณ 700 ตารางเมตร พบว่าผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติมีเฉพาะเพียงค่าเช่าพื้นที่ในการทำโรงงานตารางเมตรละ 120 บาท ทำให้มีค่าเช่าพื้นที่ทั้งสิ้น 1,008,000 บาทต่อปี เมื่อรวมกับค่าเสื่อมราคาของค่าก่อสร้าง 1,400,000 บาทโดยคิดค่าเสื่อม 5 ปี จะมีค่าเสื่อม 280,000 บาทต่อปี รวมแล้วผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติจะมีต้นทุนสถานที่ 1,288,000 บาทต่อปี แต่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนมีค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระเพิ่ม คือ ค่าธรรมเนียม 10,000 บาทต่อปี ทำให้ต้นทุนสถานที่เพิ่มขึ้นเป็น 1,298,000 บาทต่อปี ส่วนผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่มีสัญญาเช่าระยะเวลา 5 ปีจะมีค่าเช่าพื้นที่พร้อมโรงงานประมาณตารางเมตรละ 270 บาท ทำให้ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรมีต้นทุนสถานที่สูงถึง 2,268,000 บาทต่อปี มากกว่าผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บน 970,000 บาทต่อปี

จากหัวข้อดังกล่าวนี้เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนทางด้านสถานที่จะเห็นได้ว่าความแตกต่างทางด้านต้นทุนสถานที่ของพื้นที่ปกติและคลังสินค้าทัณฑ์บนมีความแตกต่างกันเพียงค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการจะต้องชำระรายปี 10,000 บาทเท่านั้น แต่กลับได้สิทธิประโยชน์จากการประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บน ดังนั้นเราจึงจะศึกษาในหัวข้อต้นทุนต่างๆต่อไปเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจว่าสิทธิประโยชน์ที่ได้รับในข้ออื่นนั้นมากพอที่ผู้ประกอบการควรเสียค่าธรรมเนียมที่เพิ่มเติมหรือไม่

5.2 ผลทางด้านต้นทุนเครื่องมือและเครื่องจักร

เครื่องมือและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือตัดไม้ สว่าน เครื่องขัดผิว เป็นต้น จากตารางที่ 5 ในบทที่ 4 ได้แสดงเกี่ยวกับแหล่งนำเข้าเครื่องจักรที่ใช้ในการแปรรูปไม้สำคัญของประเทศไทย พบว่าเครื่องมือและเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการนำเข้าเครื่องมือและเครื่องจักรดังกล่าวนั้นจำเป็นที่จะต้องเสียภาษีศุลกากรขาเข้าเช่นเดียวกัน โดยรายละเอียดของอัตราอากร (ตารางที่ 5.5) ที่จะต้องชำระอยู่ที่อัตราตามราคาร้อยละ 10 สำหรับเครื่องมือกลที่ใช้ในการแปรรูปไม้ และอัตราอากรตามราคาร้อยละ 1 สำหรับเครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุดผิว กลึง เป็นต้น)

ตารางที่ 5.5

ตัวอย่างอัตราอากรเครื่องมือและเครื่องจักรเพื่อใช้ใน
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี พ.ศ.2551

รายการ	พิกัดอัตราศุลกากร	อัตราอากร
เครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุดผิว กลึง เป็นต้น)	82.07	ตามราคาร้อยละ 10
เครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้	84.65	ตามราคาร้อยละ 1

ที่มา : กรมศุลกากร

ในกรณีนี้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรยังได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องของเครื่องจักรโดยมีเงื่อนไขเพิ่มเติมที่แตกต่างกัน คือ ในกรณีที่ผู้ประกอบการใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นโรงงาน ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าของเครื่องจักรและหากครบ 5 ปี ไม่มีค่าภาษีอากรที่ต้องชำระอีกเมื่อนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ส่วนในกรณีที่ผู้ประกอบการใช้เขตปลอดอากรเป็นโรงงานผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิยกเว้นอากรขาเข้าของเครื่องจักร แต่เมื่อนำออกจากเขตปลอดอากรจะต้องชำระภาษีตามสภาพราคาพิกัด ณ เวลานั้นนำออกจากเขตปลอดอากร

ตารางที่ 5.6

เปรียบเทียบต้นทุนเครื่องมือและเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

หน่วย : บาท

เขตพิเศษ		เขตปกติ	
รายการ	มูลค่า	รายการ	มูลค่า
เครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุด ผิวกิ่ง เป็นต้น) (50%)	1,911,639.76	เครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุด ผิวกิ่ง เป็นต้น) (50%)	1,911,639.76
ภาษี (ตามราคาร้อยละ 10)	0.00	ภาษี (ตามราคาร้อยละ 10)	191,163.98
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	0.00	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26
รวม	1,911,639.76	รวม	2,250,000.00
เครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้ (50%)	2,081,983.90	เครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้ (50%)	2,081,983.90
ภาษี (ตามราคาร้อยละ 1)	0.00	ภาษี (ตามราคาร้อยละ 1)	20,819.84
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	0.00	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26
รวม	2,081,983.90	รวม	2,250,000.00
รวมทั้งสิ้น	3,993,623.66	รวมทั้งสิ้น	4,500,000.00

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

หมายเหตุ : ใช้ข้อมูลตัวเลขต้นทุนเครื่องจักรจากบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์

จากข้อมูลของบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์พบว่าผู้ประกอบการจะมีต้นทุนทางด้านเครื่องจักรอยู่ประมาณ 4,500,000 บาท ดังนั้นหากแบ่งเครื่องมือออกเป็น 2 ประเภท เพื่อใช้คำนวณตัวเลขทางภาษีตามอัตราอากรที่แตกต่างกันของเครื่องมือกลสำหรับใช้มือและเครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้อย่างละเท่ากัน พบว่าอัตราภาษีที่ผู้ประกอบการต้องแบกรับเท่ากับ 506,376.34 บาท ทำให้ผู้ประกอบการที่ตั้งโรงงานอยู่ในมาตรการพิเศษใช้เงินสำหรับค่าเครื่องมือและเครื่องจักรเหลือเพียง 3,993,623.66 บาท ดังนั้นผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนเครื่องมือและเครื่องจักรในมูลค่าที่น้อยกว่าผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติ ดังแสดงในตารางที่ 5.6

อย่างไรก็ตามจากเงื่อนไขในเรื่องสิทธิประโยชน์ทางด้านเครื่องจักรที่แตกต่างกันของ คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร ทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนมีความ ได้เปรียบกว่าเขตปลอดอากรในเรื่องของการนำเครื่องจักรออกจากเขตพื้นที่พิเศษ เพราะเมื่อครบ กำหนด 5 ปีเครื่องจักรที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนไม่จำเป็นต้องเสียภาษีอากรขาเข้า แต่ถ้า นำออกจากเขตปลอดอากรยังจะต้องชำระภาษีตามสภาพราคาปกติ ณ วันนำออก โดยราคาของ เครื่องจักรที่นำออกจากเขตปลอดอากรจะถูกคำนวณโดยตัดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรตามเวลา ที่ใช้งาน ซึ่งผู้ประกอบการจะเป็นผู้คิดราคาเครื่องจักรหักค่าเสื่อมราคาในรูปของค่าเงินบาทส่ง ให้กรมศุลกากร หากกรมศุลกากรเห็นชอบผู้ประกอบการต้องชำระภาษีด้วยอัตรา ณ วันนำออก จากราคาเครื่องจักรดังกล่าว แต่หากกรมศุลกากรมองว่าเป็นราคาที่ไม่เหมาะสมทางกรมศุลกากร จะส่งวนสิทธิในการขอเอกสารสเปคและราคาของเครื่องจักรเพื่อคำนวณค่าเสื่อมตามตารางการ คิดค่าเสื่อมของกรมศุลกากร ทำให้หากผู้ประกอบการมีนโยบายในการเปลี่ยนเครื่องจักรรุ่นใหม่ ทางผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนสามารถนำเครื่องจักรออกขายให้กับผู้ประกอบการใน พื้นที่ปกติได้ในราคาที่ถูกลงกว่าผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร

จากหัวข้อผลทางด้านต้นทุนเครื่องมือและเครื่องจักรจะพบว่าผู้ประกอบการ คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรได้เปรียบผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติในเรื่องการลงทุนที่ ลดลงจากการยกเว้นอากรขาเข้าของเครื่องมือและเครื่องจักรที่ต้องลงทุนในกิจการ และ ผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนได้เปรียบเขตปลอดอากรในเรื่องของการยกเว้นอากรขาเข้าหาก นำเครื่องจักรดังกล่าวออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเมื่อเครื่องจักรมีอายุครบ 5 ปี ทำให้สินทรัพย์ ของผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนขายได้ในราคาที่ดีกว่าเขตปลอดอากร ดังนั้นจะต้อง พิจารณาข้อได้เปรียบ และเสียเปรียบในหัวข้ออื่นๆ เพิ่มเติมต่อไป

5.3 ผลทางด้านต้นทุนวัตถุดิบ

สิทธิประโยชน์ของคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่กระทบต่อต้นทุนวัตถุดิบ ประกอบด้วยหลายสิทธิประโยชน์ทั้งเรื่องของการยกเว้นอากรขาเข้าจากสินค้าต่างประเทศ การ ยกเว้นอากรขาออกของสินค้าที่ส่งขายไปยังต่างประเทศ อีกทั้งในเรื่องของระยะเวลาในการเก็บ วัตถุดิบและตัวสินค้า โดยในรายงานฉบับนี้จะทำการแยกเปรียบเทียบต้นทุนที่ลดลงในแต่ละหัวข้อ ในลำดับต่อไป

ยกเว้นอากรขาเข้า

โดยปกติแล้ววัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าจะมีการเก็บภาษีด้วยอัตราภาษีอากรขาเข้าตามแต่ละชนิดของวัตถุดิบด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่แตกต่างกันออกไป ในส่วนของวัตถุดิบที่สำคัญที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ได้รวบรวมมานั้นจะมีการเสียอัตราภาษีที่แตกต่างกันตามชนิดของวัตถุดิบ เช่น ไม้ทั่วไปแปรรูปจะต้องเสียภาษีที่อัตราอากรร้อยละ 5 ไม้ทั่วไปที่ยังไม่ได้แปรรูปที่อัตราอากรร้อยละ 1 ไม้วีเนียร์ที่อัตราร้อยละ 5 และไม้อัดที่อัตราร้อยละ 5 ประเภทสารยึดเกาะจากธรรมชาติอัตราร้อยละ 5 อะมิโนเรซินหรือฟิโนเรซินอัตราร้อยละ 5 ในส่วนของสีทาต่างๆ รวมถึงแล็กเกอร์มีการเก็บภาษีอากรในอัตราสูงถึงร้อยละ 30 และวัตถุดิบอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ คือ กาว ก็มีการเก็บอัตราภาษีที่แตกต่างกันไป ทั้งแบบคิดอัตราอากรตามราคาที่ร้อยละ 5 และแบบคิดตามสภาพที่อัตราภาษีร้อยละ 4.10 บาท ตามตารางแสดงอัตราอากรที่สำคัญของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ ตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7

ตัวอย่างอัตราอากรของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี พศ.2551

รายการ	พิกัดอัตราศุลกากร	อัตราอากร
ไม้ที่ยังไม่ได้แปรรูป	44.03	ตามราคาร้อยละ 1
ไม้ที่แปรรูป	44.07	ตามราคาร้อยละ 5
แผ่นไม้สำหรับทำไม้วีเนียร์	44.08	ตามราคาร้อยละ 5
แผ่นขึ้นไม้อัด(พาร์ติเคิลบอร์ด)	44.10	ตามราคาร้อยละ 5
สีทาอื่นๆ(รวมถึงแล็กเกอร์)	32.10	ตามราคาร้อยละ 30
กาวเคซีอิน,กาวที่มีสตาร์ช เดกซ์ทริน หรือมีโมดิไฟด์ สตาร์ชอื่นๆเป็นหลัก	35.01,35.05	ตามราคาร้อยละ 5
กาวอื่นๆที่ได้จากสัตว์,กาวปรุง แต่งและสารยึดติดอื่นๆที่ไม่ได้ ระบุหรือรวมในที่อื่นๆ	35.03,35.06	ตามสภาพกิโลกรัมละ 4.10 บาท
สารยัดปรุงแต่งจากธรรมชาติ	38.24	ตามราคาร้อยละ 5
อะมิโนเรซิน, ฟีนอลเรซิน	39.09	ตามราคาร้อยละ 5

ที่มา : กรมศุลกากร

จะเห็นได้ว่าจากสิทธิประโยชน์ที่ได้รับทั้งในประเภทคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรนั้นก็คือ จะได้รับยกเว้นการเก็บภาษีอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อผลิตในเขตมาตรการพิเศษของศุลกากรจึงทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าต่อชิ้นมีต้นทุนที่ลดลง

ตารางที่ 5.8

เปรียบเทียบต้นทุนที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็ง (ไม้สัก)

หน่วย : บาท

เขตพิเศษ		เขตปกติ	
รายการ	มูลค่า	รายการ	มูลค่า
ต้นทุนไม้เนื้อแข็ง (ไม้สัก)	116,852,834.90	ต้นทุนไม้เนื้อแข็ง	116,852,834.90
ภาษี (อัตราไม้แปรรูปตาม ราคาร้อยละ 5)	0	ภาษี (อัตราไม้แปรรูปตาม ราคาร้อยละ 5)	5,842,641.74
ภาษีมูลค่าเพิ่ม		ภาษีมูลค่าเพิ่ม	8,588,683.36
รวมต้นทุนไม้ (81.2%)	116,852,834.90	รวมต้นทุนไม้ (81.2%)	131,284,160.00
ต้นทุนอื่นๆ	2,540,905.82	ต้นทุนอื่นๆ	2,540,905.82
ภาษี (อัตราแลกเกอร์ตาม ราคาร้อยละ 30)	0	ภาษี (อัตราแลกเกอร์ตาม ราคาร้อยละ 30)	762,271.75
ภาษีมูลค่าเพิ่ม		ภาษีมูลค่าเพิ่ม	231,222.43
รวมต้นทุนอื่นๆ (18.8%)	2,540,905.82	รวมต้นทุนอื่นๆ (18.8%)	3,534,400.00
รวมทั้งสิ้น	119,393,740.72	รวมทั้งสิ้น	134,818,560.00

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

หมายเหตุ : ใช้ข้อมูลตัวเลขต้นทุนวัตถุดิบจากบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์และต้นทุนเฉลี่ยจากคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากข้อมูลต้นทุนวัตถุดิบจากบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์แสดงผลค่าใช้จ่ายด้านวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ประเภทไม้ยางพาราอยู่ที่ 18,800,000 บาท ในการคำนวณต้นทุนในตารางข้างต้นจะใช้ต้นทุนของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็งในการศึกษา เมื่อใช้ข้อมูลจากตารางที่ 4.7 หน้า 84 ในบทที่ 4 เกี่ยวกับโครงสร้างต้นทุนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จำแนกตามประเภทของไม้จากคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเข้ามาประกอบพบว่าต้นทุนทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ ประเภทไม้เนื้อแข็งจะมีต้นทุนของไม้อยู่ที่ร้อยละ 50.6 และวัสดุอื่นๆร้อยละ 11.7 ของต้นทุนทุกประเภท เมื่อคำนวณคิดเฉพาะต้นทุนวัตถุดิบจะได้ต้นทุนไม้เนื้อแข็งอยู่ที่ร้อยละ 81.2 และต้นทุนวัสดุอื่นๆอยู่ที่ร้อยละ 18.8 ของวัตถุดิบทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต

ดังนั้นเมื่อนำตัวเลขต้นทุนของวัตถุดิบมาคำนวณหาต้นทุนของไม้และวัสดุอื่นๆพบว่า ต้นทุนของเนื้อไม้จะอยู่ประมาณ 15,265,600 บาท และต้นทุนวัสดุอื่นๆประมาณ 3,534,400 บาท แต่ต้นทุนของเนื้อไม้ดังกล่าวเป็นต้นทุนของประเภทไม้ยางพาราไม่ใช่ต้นทุนไม้เนื้อแข็งที่แท้จริง อย่างไรก็ตามราคาไม้เนื้อแข็ง (ไม้สัก) จะมีราคาที่สูงกว่าราคาไม้ยางพาราประมาณร้อยละ 760 ดังนั้นต้นทุนของไม้เนื้อแข็งจะอยู่ประมาณ 131,284,160 บาท นำข้อมูลต้นทุนดังกล่าวมาเปรียบเทียบระหว่างการผลิตในพื้นที่ปกติและการผลิตในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร พบว่าต้นทุนที่จะต้องใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้มีมูลค่าลดลงถึง 15,424,819.28 บาท ซึ่งมูลค่าที่ลดลงเท่ากับมูลค่าภาษีอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบที่ต้องเสียนั่นเอง ดังนั้นหากผู้ประกอบการตั้งโรงงานในเขตมาตรการพื้นที่พิเศษจะมีต้นทุนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เหลือเพียง 119,393,740.72 บาท จากที่ผู้ประกอบการรายอื่นต้องใช้ต้นทุน 134,818,560 บาท ในการผลิตสินค้าแบบเดียวกัน (ตารางที่ 5.8)

อนึ่งต้นทุนที่ลดลงจากการใช้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีอากรขาเข้าของไม้แต่ละประเภท จะมีมูลค่าที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับราคาของเนื้อไม้และอัตราภาษีอากรขาเข้าของไม้แต่ละประเภท รวมถึงประเภทชนิดของวัตถุดิบอื่นๆที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ก็มีราคาและอัตราภาษีที่ต่างกันไปด้วย ดังนั้นต้นทุนที่ลดลงจึงขึ้นอยู่กับประเภทและราคาของวัตถุดิบที่ใช้จริงทั้งหมด จึงจะสามารถนำมาคำนวณต้นทุนที่ลดลงได้จากการเก็บภาษีของวัตถุดิบในการผลิตดังกล่าว

ยกเว้นอากรขาออก

ในกรณีของสินค้าประเภทอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ไม่มีการเก็บอัตราภาษีศุลกากรขาออก คือ อัตราภาษีร้อยละ 0 ดังนั้นในกรณีนี้ไม่ว่าผู้ประกอบการจะตั้งโรงงานอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรต่างก็ไม่ได้รับประโยชน์จากการยกเว้นอากรขาออก นั่นคือต้นทุนของผู้ประกอบการในทุกเขตพื้นที่มีต้นทุนที่เท่ากัน

การส่งออกสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้ ผู้ประกอบการทุกรายจะต้องมีเอกสารการขอ
สำแดงแหล่งที่มาและประเภทของไม้จากกรมป่าไม้กำกับด้วยทุกครั้งที่มีการส่งออกสินค้าประเภท
ดังกล่าวออกนอกประเทศ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้จะกล่าวถึงในหัวข้อของต้นทุนด้านการดำเนินการ
อีกครั้งในหัวข้อถัดไป

ระยะเวลาในการจัดเก็บ

ความแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรในเรื่องของระยะเวลา
ในการจัดเก็บวัตถุดิบและสินค้าก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิตสินค้า ซึ่ง
ผู้ประกอบการที่ตั้งโรงงานอยู่บนพื้นที่เขตปลอดอากรมีความได้เปรียบในเรื่องของระยะเวลา
จัดเก็บคือ ไม่มีกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บ แต่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนสามารถ
จัดเก็บวัตถุดิบและสินค้าได้เพียงระยะเวลา 2 ปีเท่านั้น กรณีมีความจำเป็นสามารถยื่นเรื่องต่ออายุ
ได้อีก 1 ปี และอาจขยายเวลาได้อีกครั้งละ 6 เดือนแต่ไม่เกิน 2 ครั้ง ซึ่งระยะเวลาในการจัดเก็บ
ดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดระยะเวลาในการที่ผู้ประกอบการจะต้องเสียค่าภาษีนั่นเอง การที่มีระยะเวลาใน
การจัดเก็บจะช่วยในกรณีลูกค้ายกเลิกคำสั่งซื้อจะทำให้ผู้ประกอบการยังสามารถเก็บวัตถุดิบไว้
ผลิตสินค้าในครั้งต่อไปได้ และอาจช่วยในเรื่องของต้นทุนวัตถุดิบได้อีกด้วย

จากสิทธิประโยชน์เรื่องระยะเวลาในการจัดเก็บนั้นสามารถใช้เพื่อลดต้นทุนวัตถุดิบไม้
หรือต้นทุนวัตถุดิบอื่นๆได้ โดยในปีใดมีแนวโน้มที่ราคาไม้หรือวัตถุดิบอื่นๆจะสูงขึ้นก็จะซื้อวัตถุดิบ
เหล่านั้นเก็บไว้เป็นสินค้าคงคลัง และในทางกลับกันหากราคาเฟอร์นิเจอร์ไม้มีราคาลดลงผู้ผลิตก็
สามารถเก็บสินค้าไว้ได้เพื่อรอจำหน่ายในช่วงที่ได้ราคาที่ต้องการ ดังนั้นผู้ประกอบการที่ใช้เขต
ปลอดอากรจึงสามารถใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวในการบริหารสินค้าคงคลังเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด
นั่นเอง

ในหัวข้อดังกล่าวผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะมีความ
ได้เปรียบผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ปกติในเรื่องของต้นทุนทางด้านวัตถุดิบที่ลดลงจากสิทธิ
ประโยชน์ของการยกเว้นการเก็บภาษีอากรเข้า และเขตปลอดอากรเองก็มีสิทธิประโยชน์ที่
มากกว่าคลังสินค้าทัณฑ์บนในเรื่องของระยะเวลาการจัดเก็บที่อาจมีส่วนช่วยในการลดต้นทุน
ทางด้านวัตถุดิบได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตามการใช้สิทธิในเรื่องของระยะเวลาการจับเก็บนี้ จะต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในเรื่องของดอกเบี้ยของเงินทุนหมุนเวียนซึ่งการจับเก็บวัตถุดิบและสินค้าดังกล่าวอาจทำให้เกิดความไม่คุ้มค่าของเงินทุนที่ไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่นซึ่งจะส่งผลถึงผลทางด้านต้นทุนการเงินในหัวข้อถัดไป

5.4 ผลทางด้านต้นทุนการเงิน

ในส่วนของผลทางด้านต้นทุนการเงินนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการจะใช้เงินทุนหมุนเวียนกับการประกอบธุรกิจอย่างไร และการใช้สิทธิประโยชน์ในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรมีส่วนที่ส่งผลกับต้นทุนทางการเงินหรือไม่

จากหัวข้อต้นทุนวัตถุดิบที่ได้กล่าวถึงสิทธิประโยชน์ทางด้านระยะเวลาในการจับเก็บนั้น จะมีผลกับต้นทุนทางการเงินในเรื่องของสินค้าคงคลังซึ่งถือว่าเป็นเงินทุนส่วนหนึ่งด้วยเช่นกัน โดยต้นทุนทางการเงินที่เกิดขึ้นนั้นจะคิดในรูปดอกเบี้ยของมูลค่าสินค้าคงคลัง ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของผู้ประกอบการเองว่าจะมีการบริหารจัดการคลังสินค้าเช่นไร ในกรณีนี้ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงเปรียบเทียบต้นทุนของดอกเบี้ย ณ เวลาดังกล่าวที่เกิดขึ้นจากการเก็บวัตถุดิบหรือสินค้ากับส่วนต่างที่จะได้รับจากราคาและอัตราภาษีที่เปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบหรือสินค้าที่จับเก็บว่าส่วนไหนผู้ประกอบการจะได้รับความคุ้มค่ามากกว่ากัน หรือกล่าวคือผลกำไรสูงสุดที่ผู้ประกอบการได้รับจากการตัดสินใจเลือกนโยบาย ในกรณีนี้จึงไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญในการเกิดต้นทุนทางการเงินเพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะพยายามบริหารคลังสินค้าของบริษัทให้อยู่ในปริมาณที่น้อยที่สุด เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเงินขาดสภาพคล่องหรือการบริหารเงินทุนหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์หรือเกิดผลกำไรมากที่สุดนั่นเอง

ความแตกต่างทางด้านสิทธิประโยชน์ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดอากร และเขตพื้นที่ปกติที่ส่งผลชัดเจนในส่วนของหัวข้อต้นทุนทางการเงินจะอยู่ในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศที่ผู้ประกอบการต้องเสียเมื่อซื้อสินค้าดังกล่าว ในเขตปลอดอากรผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิในการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 ของมูลค่าสินค้า แต่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตพื้นที่ปกติจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มนี้โดยไม่ได้รับยกเว้น อย่างไรก็ตาม

ตามหลังจากผู้ประกอบการส่งออกสินค้าดังกล่าวออกนอกราชอาณาจักร ผู้ประกอบการสามารถเรียกเงินคืนค่าภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นสินค้าจากกรมสรรพากรได้ตามปกติ

สินค้าภายในประเทศที่จะให้ความชัดเจนในการอธิบายการเปรียบเทียบต้นทุนทางการเงิน ได้แก่ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ประเภทไม้ยางพารา ซึ่งในปัจจุบันเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นจากผู้ใช้งานในประเทศและต่างประเทศ เพราะเนื้อไม้มีลวดลายที่สวยงาม ความแข็งแรงและน้ำหนักจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับไม้สัก อันเป็นคุณสมบัติสำคัญที่เหมาะสมในการทำเฟอร์นิเจอร์ แต่มีราคาถูกกว่าเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็ง เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิตยางพาราเป็นอันดับสองของโลก รองลงมาจากประเทศอินโดนีเซีย ทำให้ประเทศไทยมีวัตถุดิบในเรื่องของเนื้อไม้ยางพาราในจำนวนมาก

ตารางที่ 5.9

เปรียบเทียบต้นทุนทางการเงินในกรณีเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อไม้ยางพารา

หน่วย : บาท

เขตปลอดอากร		เขตปกติและคลังสินค้าทัณฑ์บน	
รายการ	มูลค่า	รายการ	มูลค่า
ต้นทุนไม้ยางพารา	13,212,710.28	ต้นทุนไม้ยางพารา	13,212,710.28
ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%	0	ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%	924,889.72
รวมต้นทุนไม้ (75.2%)	13,212,710.28	รวมต้นทุนไม้ (75.2%)	14,137,600.00

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

หมายเหตุ : ใช้ข้อมูลตัวเลขต้นทุนวัตถุดิบจากบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์และต้นทุนเฉลี่ยจากคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตัวเลขต้นทุนวัตถุดิบที่ได้จากบริษัทศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ซึ่งมีต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ประเภทไม้ยางพารา 10,000 ชิ้นจะใช้ต้นทุนวัตถุดิบทั้งสิ้น 18,800,000 บาท เมื่อนำมาพิจารณาควบคู่กับตัวเลขโครงสร้างต้นทุนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จำแนกตามประเภทไม้ของคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะพบว่าการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ประเภทไม้ยางพาราจะมีต้นทุนของไม้อยู่ที่ร้อยละ 47.5 และวัสดุอื่นๆร้อยละ 15.7 ของต้นทุนทุกประเภท ดังนั้นเมื่อกำหนดคิดเฉพาะต้นทุนวัตถุดิบจะได้ต้นทุนไม้ยางพาราคิดเป็น

ร้อยละ 75.2 ของต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ผู้ประกอบการจึงมีต้นทุนของไม้อยู่ที่ 14,137,600 บาท ซึ่งวัตถุดิบดังกล่าวเป็นวัตถุดิบที่นำเข้าจากในประเทศทำให้ผู้ประกอบการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 ของมูลค่าสินค้า ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องเสียค่าภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ที่ 924,889.72 บาท (ตารางที่ 5.9) โดยผู้ประกอบการบนพื้นที่ปกติและผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มทันทีที่ซื้อสินค้า เมื่อผู้ประกอบการผลิตและส่งออกสินค้าที่ผลิตดังกล่าวออกไปยังต่างประเทศจึงจะสามารถตั้งเรื่องขอเรียกภาษีมูลค่าเพิ่มคืนได้ ในทางกลับกันผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีมูลค่าเพิ่มทันที คือ เมื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรนำสินค้าจากในประเทศเข้าไปยังเขตปลอดอากรเพื่อผลิตสินค้าส่งออก ทางกรมสรรพากรจะไม่เรียกเก็บภาษีมูลค่าของสินค้าที่นำเข้าไป อนึ่งการนำสินค้าจากในประเทศเข้าเขตปลอดอากรโดยไม่ต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องมีเอกสารกำกับในการนำเข้าหรือออกจากเขตปลอดอากรทุกครั้ง

จากสิทธิประโยชน์ดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนมีต้นทุนทางการเงินที่เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร จากการที่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องทำการจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่มตามปกติในการซื้อวัตถุดิบแล้วถึงจะเรียกคืนได้เมื่อสินค้าที่ผลิตถูกส่งออกไปยังต่างประเทศ นั่นคือเงินที่ถูกจ่ายไปเป็นค่าภาษีจะเกิดต้นทุนในเรื่องของดอกเบี้ยขึ้น จากในการเปรียบเทียบตัวเลขภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระนั้นผู้ประกอบการมีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ที่ 924,889.72 บาท หากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอยู่ที่ร้อยละ 12 ต่อปี ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะเสียดอกเบี้ยเดือนละ 9,248.90 บาท จนกว่าสินค้านี้จะส่งออก ไม่รวมถึงระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อเรียกคืนภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวหลังการส่งออกซึ่งอาจจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับเงินคืนช้าลง

ในหัวข้อนี้เมื่อกล่าวถึงต้นทุนทางการเงินจะเห็นว่าผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรมีความได้เปรียบผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บน จากเงินทุนหมุนเวียนที่จะต้องใช้จ่ายในเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบที่นำเข้าจากในประเทศเพื่อผลิตสินค้า อย่างไรก็ตามปัญหาในเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวยังเป็นปัญหาอยู่ในกรณีที่สินค้าถูกนำออกจากเขตมาตรการพิเศษเพื่อขายในประเทศ ผู้ประกอบการเขตปลอดอากรยังมีปัญหาในการจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับกรมสรรพากร เพราะยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการคิดมูลค่าภาษีที่ต้องชำระหากสินค้าถูกนำออกขายในประเทศ เนื่องจากได้รับสิทธิในการยกเว้นการชำระเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มในตอน

นำเข้าไปผลิต แต่หากนำออกมาเพื่อขายในประเทศจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวที่ได้รับการยกเว้นไว้ก่อนหน้าตามปกติ ทำให้ผู้ประกอบการยังมีความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดพลาดในเรื่องการคำนวณภาษีดังกล่าว

อีกเงื่อนไขของการขอใช้มาตรการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางการเงินก็คือ การวางเงินค้ำประกัน ซึ่งเงินค้ำประกันดังกล่าวเป็นเงินค้ำประกันค่าภาษีที่ได้รับการยกเว้น รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าต่างประเทศ โดยผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นจำนวนร้อยละ 10 ของค่าภาษีอากรวัตถุดิบคงเหลือในแต่ละงวดบัญชี แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท แต่สำหรับผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรทำเพียงหนังสือค้ำประกันค่าภาษีโดยไม่จำเป็นต้องวางเงินค้ำประกัน ทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนมีต้นทุนทางการเงินเพิ่มจากการที่ต้องทำหนังสือค้ำประกันธนาคารโดยเงินเหล่านั้นต้องถูกฝากในบัญชีโดยไม่สามารถนำไปใช้เพื่อหาประโยชน์อย่างอื่นได้ จะได้รับก็เพียงดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนดำเนินการมาไม่น้อยกว่า 2 ปี สามารถยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์สินในการค้ำประกันเป็นหลักประกันอย่างอื่นแทนหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร หากดำเนินการไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีงบการเงินกำไรย้อนหลัง 3 ปีติดต่อกัน ไม่มียอดขาดทุนสะสม ก็สามารถยื่นคำร้องขอผ่อนผันการวางค้ำประกันได้อีกด้วย เมื่อนั้นผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจึงจะไม่มีต้นทุนทางการเงินเกิดขึ้นเหมือนเช่นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร

5.5 ผลทางด้านต้นทุนการดำเนินการ

ต้นทุนการดำเนินการ คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการดำเนินการทางด้านเอกสารเพื่อการผลิตสินค้า ในการศึกษาข้อมูลสหกรณ์เฟอร์นิเจอร์ไม้จะมีต้นทุนทางด้านเอกสารที่จะต้องติดต่อดำเนินการกับกองสิทธิประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศเพื่อขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า และติดต่อกองปาไม้ในเรื่องของเอกสารสำแดงแหล่งที่มาและประเภทไม้ที่ทำจากไม้หวงห้ามก่อนที่จะสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้จะส่งออกได้ เอกสารดังกล่าวจะต้องแสดงพร้อมการส่งออกสินค้าซึ่งไม่ว่าผู้ประกอบการจะตั้งโรงงานอยู่ในเขตใดก็ตาม

สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพื่อผลิต ผสม ประกอบ เป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ จะมีต้นทุนในการจัดการเกี่ยวกับเอกสารใบขนสินค้าเข้าและออกสำหรับผ่านพิธีการทางศุลกากร ซึ่งผู้ประกอบการทุกรายจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

ดังนั้นเมื่อศึกษาในเรื่องต้นทุนค่าดำเนินการที่จะเกิดความแตกต่างของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ปกติ คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การยื่นขอคืนค่าภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการในเขตปกติและคลังสินค้าทัณฑ์บน, การยื่นสูตรการผลิตของผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บน, เอกสารกำกับสำหรับการนำของในประเทศเข้าหรือออกของเขตปลอดอากร การยื่นเอกสารคำขออนุญาตต่างๆ การจัดทำรายงานบัญชี และเอกสารกำกับสำหรับการนำของต่างประเทศเข้าหรือออกคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรนั่นเอง

จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะมีต้นทุนค่าดำเนินการเพิ่มเติมแตกต่างจากผู้ประกอบการปกติ เกี่ยวกับเอกสารกำกับเพิ่มเติมในการแสดงสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับการนำเข้าและส่งออก การยื่นเอกสารขออนุญาตต่างๆ เช่น การย้ายสินค้าเข้าผู้ประกอบการ 19 ทวิ, ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดศุลกากรหรือกฎหมายอื่นๆ และคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งการนำสินค้าเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักร และค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานบัญชีตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนด

อย่างไรก็ตามยังคงมีต้นทุนค่าดำเนินการที่แตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร เนื่องจากการควบคุมวัตถุดิบในคลังสินค้าทัณฑ์บนของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจะควบคุมวัตถุดิบของผู้ประกอบการโดยวิธีหักวัตถุดิบคงเหลือจากสูตรการผลิตที่ผู้ประกอบการยื่น ดังนั้นผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องยื่นสูตรการผลิตให้กรมศุลกากรรับทราบพร้อมกับการผลิตจะต้องถูกผลิตตามกรรมวิธีหรือสูตรการผลิตดังกล่าวตลอด และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสูตรการผลิตจะต้องยื่นสูตรการผลิตพร้อมทั้งกรรมวิธีการผลิตและปริมาณวัตถุดิบใหม่ให้กรมศุลกากรทราบเสมอ ไม่ว่าจะผลิตเองหรือจะผ่านกรรมวิธีการผลิตนอกคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ผู้ประกอบการจะต้องยื่นสูตรการผลิตต่อกรมศุลกากรภายในระยะเวลาอันควรแต่ต้องก่อนการส่งสินค้าที่ผลิตได้ออกไปนอกราชอาณาจักร ประกอบกับผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนต้อง

เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในการนำวัตถุดิบภายในประเทศเข้ามาผลิต และจะขอเรียกคืนเงินดังกล่าวได้ ต่อเมื่อสินค้าได้ถูกส่งออกไปยังต่างประเทศเช่นเดียวกับผู้ประกอบการปกติ จึงทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนมีต้นทุนด้านการดำเนินการในเรื่องของการทำเอกสารยื่นสูตรการผลิตและการเรียกคืนเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวให้แก่กรมศุลกากรและกรมสรรพากร

ในทางกลับกันผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะมีต้นทุนในเรื่องการทำเอกสารหากผู้ประกอบการมีการส่งวัตถุดิบในประเทศที่อยู่ในเขตปลอดอากรออกไปทำการผลิต ผสม หรือ ประกอบยังสถานที่อื่น เพราะวัตถุดิบดังกล่าวถูกยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ในกรณีของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้นี้ กรมวิธีในการผลิตส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถูกส่งต่อเพื่อกระทำการใดๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ในเขตปลอดอากรไม่มีปัญหาในการต้องดำเนินการทางด้านเอกสารดังกล่าว

หัวข้อต้นทุนทางด้านการดำเนินการจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ปกติจะไม่มีปัญหาต้นทุนเพิ่มเติมในเรื่องของค่าดำเนินการใดๆ นอกจากค่าใช้จ่ายตามปกติที่จะต้องปฏิบัติอยู่แล้วในการทำธุรกิจ และในกรณีนี้ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะมีต้นทุนเพิ่มเติมในเรื่องของการยื่นเอกสารคำขออนุญาตต่างๆ การจัดทำรายงานบัญชี และเอกสารกำกับแสดงการนำเข้าวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศหรือการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศเช่นเดียวกับผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บน แต่จะไม่มีต้นทุนเพิ่มเติมหากผู้ประกอบการไม่ได้ทำการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบในประเทศออกจากเขตปลอดอากรไปเพื่อผลิต ผสม ประกอบยังสถานที่อื่น ซึ่งต้นทุนทางด้านการดำเนินการเหล่านี้ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายในการทำเอกสารหรือตัวบุคลากรที่เพิ่มขึ้นมากนักจากการดำเนินการประกอบธุรกิจทั่วไป จะมีก็แต่เพียงความยุ่งยากและระยะเวลาในการติดต่อประสานงานที่ต้องใช้เพิ่มเติมเท่านั้น ดังนั้นจะมีเพียงแต่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนเท่านั้นที่จะมีต้นทุนด้านการดำเนินการเพิ่มเติมจากการยื่นสูตรการผลิตและการเรียกคืนเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับกรมศุลกากร ซึ่งต้นทุนดังกล่าวมีความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตบ่อยแค่ไหน ในกรณีการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้มีการเปลี่ยนแปลงสูตรการผลิตบ่อยครั้งเพราะการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จะเป็นงานในลักษณะการออกแบบ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้าต่างประเทศ จึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์บ่อยครั้งตามรูปแบบใหม่ๆ ตลอดเวลา ส่วนการเรียกคืนเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งในการส่งออกสินค้า

อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะมีต้นทุนในการดำเนินการเพิ่มขึ้นจากการยื่นสูตรการผลิตก็ตาม แต่ข้อดีของการยื่นสูตรการผลิตนั้นก็คือ ทำให้เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรทำงานได้สะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้นในการควบคุมดูแลผู้ประกอบการในเรื่องของการควบคุมวัตถุดิบไม่ให้เกิดปัญหาการทุจริตของผู้ประกอบการในการส่งวัตถุดิบที่ได้รับสิทธิประโยชน์ไปหาผลประโยชน์ในทางที่ผิด และก็มีประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในการควบคุมคลังสินค้าของตนจากการทุจริตของพนักงานด้วย ซึ่งในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรเห็นว่าเขตปลอดอากรที่ไม่ต้องยื่นสูตรการผลิตเพียงแต่ควบคุมด้วยเอกสาร และเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมดูแลที่ประตูของเขตปลอดอากรเพียงแค่นั้นอาจทำให้เกิดการรั่วไหลได้ง่าย

5.6 ผลของภาษี

จากการที่เขตมาตรการพื้นที่พิเศษทั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีทั้งการยกเว้นภาษีนำเข้า ภาษีส่งออกและภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อสินค้าเหล่านั้นถูกส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถประหยัดต้นทุนการผลิตสินค้าได้มากกว่าผู้ประกอบการปกติ โดยต้นทุนที่ลดลงเกิดจากภาษีที่ไม่ต้องชำระนั่นเอง

ในที่นี้จะแยกออกเป็น 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 เป็นการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็งที่นำเข้าจากต่างประเทศ และ กรณีที่ 2 เป็นการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราที่เป็นวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนในตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10
สรุปมูลค่าภาษีที่ได้รับการยกเว้นในหัวข้อต่างๆสำหรับ
คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร

หน่วย : บาท

เฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็ง (ไม้สัก)		เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา	
รายการ	มูลค่า	รายการ	มูลค่า
เครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุดผิว กลึง เป็นต้น) (50%)	1,911,639.76	เครื่องมือกลสำหรับใช้งานด้วยมือ (เช่น เจาะ คว้าน ขุดผิว กลึง เป็นต้น) (50%)	1,911,639.76
ภาษี (ตามราคาร้อยละ 10)	191,163.98	ภาษี (ตามราคาร้อยละ 10)	191,163.98
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26
รวม	2,250,000.00	รวม	2,250,000.00
เครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้ (50%)	2,081,983.90	เครื่องมือกลสำหรับใช้ในงานแปรรูปไม้ (50%)	2,081,983.90
ภาษี (ตามราคาร้อยละ 1)	20,819.84	ภาษี (ตามราคาร้อยละ 1)	20,819.84
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	147,196.26
รวม	2,250,000.00	รวม	2,250,000.00
ต้นทุนไม้เนื้อแข็ง (ไม้สัก)	116,852,834.90	ต้นทุนไม้ยางพารา	13,212,710.28
ภาษี (อัตราไม้แปรรูปตามราคาร้อยละ 5)	5,842,641.74	สินค้าภายในประเทศไม่มีภาษีขาเข้า	0.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	8,588,683.36	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	924,889.72
รวมต้นทุนไม้ (81.2%)	131,284,160.00	รวมต้นทุนไม้ (75.2%)	14,137,600.00
ต้นทุนวัสดุอื่นๆ	2,540,905.82	ต้นทุนวัสดุอื่นๆ	3,351,833.22
ภาษี (อัตราแลกเปลี่ยนตามราคาร้อยละ 30)	762,271.75	ภาษี (อัตราแลกเปลี่ยนตามราคาร้อยละ 30)	1,005,549.96
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	231,222.43	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	305,016.82
รวมต้นทุนอื่นๆ (18.8%)	3,534,400.00	รวมต้นทุนอื่นๆ (24.8%)	4,662,400.00
รวมทั้งสิ้น	139,318,560.00	รวมทั้งสิ้น	23,300,000.00
ภาษีที่ได้รับยกเว้นทั้งสิ้น	15,931,195.62	ภาษีที่ได้รับยกเว้นทั้งสิ้น	2,741,832.84

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

กรณีที่ 1 ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็งพบว่าผู้ประกอบการในคลังสินค้าภัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสามารถประหยัดต้นทุนในการผลิตจากผลของภาษีที่ได้รับการยกเว้นทั้งภาษีอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวนทั้งสิ้น 15,931,195.62 บาท แบ่งเป็นภาษีของเครื่องจักร 506,376.34 บาท และภาษีของวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็ง 15,424,819.28 บาท เหลือต้นทุนในการผลิตเพียง 123,387,364.38 บาท จากปกติมีต้นทุนในการผลิตทั้งสิ้น 139,318,560 บาท

กรณีที่ 2 ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราพบว่าผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรสามารถประหยัดต้นทุนในการผลิตจากผลของภาษีที่ได้รับการยกเว้นทั้งภาษีอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวนทั้งสิ้น 2,741,832.84 บาท แบ่งเป็นภาษีของเครื่องจักร 506,376.34 บาท และภาษีของวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา 2,235,456.50 บาท เหลือต้นทุนในการผลิตเพียง 20,558,167.16 บาท จากปกติมีต้นทุนในการผลิตทั้งสิ้น 23,300,000 บาท แต่ผู้ประกอบการในคลังสินค้าภัณฑ์บนจำเป็นต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาจากในประเทศทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าภัณฑ์บนมีต้นทุนที่สูงกว่าผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระสำหรับค่าไม้ยางพารา 924,889.72 บาท อย่างไรก็ตาม ภาษีมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้าสามารถยื่นเรื่องขอคืนภาษีซื้อจากกรมสรรพากรได้

ดังนั้นภาษีที่ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นการชำระภาษีจากการคำนวณเพื่อเปรียบเทียบในหัวข้อต่างๆข้างต้น โดยการคำนวณอัตราภาษีที่จะต้องชำระทั้งภาษีอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม จะเห็นได้ว่าเมื่อต้นทุนการผลิตของสินค้าลดลงจากภาษีที่ได้รับการยกเว้นทำให้ผู้ประกอบการสนใจที่จะผลิตสินค้ามากขึ้น เนื่องจากความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลกทำได้ง่ายขึ้นจากราคาสินค้าที่ลดลง นั่นคือหากเป็นผู้ประกอบการในเขตปกติราคาสินค้าจะมีราคาที่สูงกว่าผู้ประกอบการในคลังสินค้าภัณฑ์บนและเขตปลอดอากรทำให้ผลิตเพื่อส่งออกได้ในปริมาณที่น้อยกว่าผู้ประกอบการในเขตมาตรการพิเศษดังกล่าว

5.7 ผลทางด้านอื่นๆ

จากที่กล่าวมาในหัวข้อต่างๆข้างต้นเกี่ยวกับเรื่องต้นทุนที่สามารถประหยัดได้จากการใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรในการผลิตสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้เพื่อวิเคราะห์ว่าสิทธิประโยชน์ที่ทั้งสองมาตรการได้รับทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้ามีความแตกต่างกับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ปกติ และแม้กระทั่งผู้ประกอบการทั้งสองมาตรการพิเศษเองก็มีความแตกต่างด้วยเช่นกัน แต่สิทธิประโยชน์ของทั้งสองมาตรการก็ยังไม่หมดแต่เพียงเท่านี้ ยังมีสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างอย่างอื่นที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเลขในเรื่องของต้นทุนได้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำมาวิเคราะห์ไว้ในหัวข้อนี้

ในเรื่องของคุณภาพและมาตรฐานการประทับตราผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะได้รับการยกเว้นในการตรวจสอบมาตรฐานดังกล่าว เช่น อย., มอก. แต่คลังสินค้าทัณฑ์บนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์นี้ ทำให้ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องยุ่งยากในการทำเรื่องขอการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามในสิทธิประโยชน์ดังกล่าวไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควรสำหรับผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ เนื่องจากตลาดลูกค้าที่สำคัญในการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น หรือ สหภาพยุโรปก็ตาม มีมาตรการที่มีใช้ภาชี้นำนำเข้าสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้ในเรื่องของมาตรฐานการผลิตมากมาย ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานความปลอดภัย เช่น การลुकติดไฟ หรือการปิดฉลากระบุรายละเอียดของสินค้า เป็นต้น

ในเรื่องของแรงงานเนื่องจากเขตปลอดอากรเป็นการสร้างพื้นที่ที่มีรั้วรอบขอบชิดและมีการควบคุมเป็นอย่างดี พร้อมกันนี้ถือเป็นพื้นที่นอกราชอาณาจักรโดยมีประตูเข้า - ออกเป็นเส้นแบ่งกัน เมื่อผ่านประตูแล้วจึงจะถือว่าได้เข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจึงได้รับอนุญาตให้สามารถนำคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรส หรือบุคคลที่อยู่ในอุปการะเข้ามาในราชอาณาจักรและสามารถทำงานในราชอาณาจักรได้ ทำให้ต้นทุนทางด้านแรงงานลดลง เพราะค่าจ้างแรงงานต่างด้าวมักมีค่าจ้างที่ถูกกว่าแรงงานในประเทศ ประกอบกับการทำธุรกิจในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จำเป็นต้องใช้บุคลากรทางด้านแรงงานช่างฝีมือในปริมาณที่สูงกว่าพนักงานด้านอื่น แรงงานต่างด้าวนี้นี้จะช่วยลดต้นทุนดังกล่าวได้สูง

ในเรื่องของวัตถุดิบที่เสีย มีตำหนิ ใช้อย่างไม่ได้ หรือเศษเหลือจากการผลิต ทั้งผู้ผลิตในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสามารถขออนุมัติทำลายได้โดยได้รับยกเว้นค่าภาษีอากรสำหรับของเหล่านั้น ทำให้ผู้ประกอบการทั้งสองประหยัดค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้

อีกสิทธิประโยชน์หนึ่งที่มีความแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรก็คือ การคิดภาษีเมื่อนำสินค้าเข้ามาขายในประเทศ เนื่องจากมาตรการพิเศษทั้งสองถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ ดังนั้นสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีส่วนใหญ่จะเป็นการช่วยเหลือเพื่อให้ต้นทุนของผู้ประกอบการลดลงเพื่อสนับสนุนให้เกิดการส่งออกที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามหากผู้ประกอบการทั้งในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะนำสินค้าหรือวัตถุดิบเข้ามาจำหน่ายในประเทศก็จะมีภาษีที่แตกต่างกัน นั่นคือ กรณีเป็นผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในประเทศจะต้องเสียภาษีในสภาพวัตถุดิบที่นำเข้า พร้อมเงินเพิ่ม นั่นคือเมื่อนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนจะถูกคิดภาษีตามอัตราภาษี ณ วันที่นำออกของวัตถุดิบที่ใช้ผลิต ส่วนเงินเพิ่มนั้นอาจเพิ่มมาจากค่าปรับต่างๆ เช่น เกินระยะเวลาในการจัดเก็บ 2 ปี เป็นต้น ส่วนผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะต้องเสียภาษีตามสภาพของราคาวินาทีนำออกจากเขตปลอดอากร นั่นคือ เมื่อนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรจะถูกคิดภาษีตามอัตราภาษี ณ วันที่นำออกของราคาสินค้า ดังนั้นความแตกต่างของมาตรการพิเศษทั้งสองจะเป็นในเรื่องของการคิดภาษีที่มีการคิดจากพิกัดอัตราภาษีที่แตกต่างกัน โดยทั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่นำออกเป็นตัวคิดราคา

จากการวิเคราะห์ในหัวข้อต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการที่ตั้งโรงงานในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสำหรับผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดกลาง พบว่าในแต่ละพื้นที่ต่างก็มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันไป โดยสามารถพิจารณาแยกออกเป็นข้อดีและข้อเสียของการใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรในการจัดตั้งโรงงาน (ตารางที่ 5.11) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.11

ข้อดีและข้อเสียของคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสำหรับผู้ประกอบการ
เฟอร์นิเจอร์ไม้

คลังสินค้าทัณฑ์บน		เขตปลอดอากร	
ข้อดี	ข้อเสีย	ข้อดี	ข้อเสีย
1. ลดต้นทุนในการผลิต		1. ลดต้นทุนในการผลิต	
2. ยกเว้นภาษีเข้า – ออก	2. ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีสรรพสามิต	2. ยกเว้นภาษีเข้า – ออก, ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีสรรพสามิต	
	3. มีระยะเวลาในการจัดเก็บเพียง 2 ปี	3. ไม่มีระยะเวลาในการจัดเก็บ	
4. ขอตั้งคลังฯง่ายโดยใช้โรงงานเดิมได้เลย			4. ขอประกอบการยากและต้องติดต่อขอเข้าพื้นที่จากผู้ตั้งเขตปลอดอากร
	5. ไม่ได้รับยกเว้นภาษีสำหรับการก่อสร้างอาคารสถานที่	5. ได้รับยกเว้นภาษีสำหรับการก่อสร้างอาคารสถานที่	
6. สามารถนำเครื่องจักรออกไปจากคลังฯโดยไม่ต้องเสียภาษีอีกเมื่อครบ 5 ปี			6. เมื่อนำเครื่องจักรออกไปนอกเขตฯยังต้องเสียภาษีตามอัตรา ณ วันนำออก
7. ง่ายต่อการควบคุมสินค้าคงคลัง			7. ยากต่อการควบคุมสินค้าคงคลัง
	8. มีต้นทุนของดอกเบี้ยจากเงินประกันค่าภาษี	8. ไม่มีต้นทุนของดอกเบี้ยจากเงินประกันค่าภาษี	

	9. มีความยุ่งยากในการยื่นสูตรการผลิต	9. ไม่ต้องยื่นสูตรการผลิต	
10. ไม่ต้องทำเอกสารควบคุมวัตถุดิบในประเทศเข้า – ออก			10. ต้องทำเอกสารควบคุมวัตถุดิบในประเทศเข้า – ออก
	11. ไม่ได้รับสิทธิพิเศษในเรื่องแรงงานต่างด้าว	11. สามารถใช้แรงงานต่างด้าวได้	
	12. ปัญหาการเข้าใจไม่ตรงกันในเรื่องระเบียบและกฎหมายของผู้ปฏิบัติกับศุลกากร		12. ปัญหาการเข้าใจไม่ตรงกันในเรื่องระเบียบและกฎหมายของผู้ปฏิบัติกับศุลกากร

ที่มา : จากการประมวลผลการศึกษา

ดังนั้นจากสิทธิประโยชน์ของคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสำหรับผู้ประกอบการเฟอริไนเจอร์ไม้ขนาดกลางที่ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก พบว่าการเลือกใช้มาตรการพิเศษทางภาษีของกรมศุลกากรทั้ง 2 มาตรการสามารถช่วยลดต้นทุนในการผลิตสินค้าได้ โดยวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศจะได้รับการยกเว้นภาษีในมูลค่าที่เท่ากัน แต่สำหรับการผลิตที่ใช้วัตถุดิบในประเทศผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องชำระค่าภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบในประเทศที่ใช้ในการผลิต เพราะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในเรื่องของการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบในประเทศเช่นเขตปลอดอากร

จากการยกเว้นภาษีดังกล่าวและการได้รับการยกเว้นภาษีอากรสำหรับวัตถุดิบที่เสียมีค่าหนี ใช้อย่างไม่ได้ หรือเศษเหลือจากการผลิต และระยะเวลาการจัดเก็บซึ่งก็คือระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษี ทำให้ผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรได้เปรียบในเรื่องต้นทุนวัตถุดิบมากกว่าผู้ประกอบการปกติที่ต้องมีต้นทุนจากภาษีเหล่านี้ จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่ผู้ประกอบการเฟอริไนเจอร์ไม้จะใช้ประโยชน์จากมาตรการทั้ง 2 ของกรมศุลกากร

อย่างไรก็ตามจากสถิติประโยชน์อื่นที่มีความแตกต่างกันของคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรนั้น สำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ซึ่งมีอัตราภาษีอากรสินค้านำเข้าอยู่ในระดับต่ำทั้งวัตถุดิบและเครื่องจักรทำให้ต้นทุนของการวางเงินประกันค่าภาษีไม่สูงมากในกรณีที่คลังสินค้าทัณฑ์บนจำเป็นต้องวางเงินประกันภาษี รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบในประเทศก็มีมูลค่าไม่สูงเช่นกันทำให้ต้นทุนทางการเงินระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรไม่แตกต่างกันมากนัก ในส่วนของต้นทุนการดำเนินการที่คลังสินค้าทัณฑ์บนมีต้นทุนเรื่องการยื่นสูตรการผลิต แต่การยื่นสูตรการผลิตดังกล่าวก็มีข้อดีในเรื่องของการช่วยควบคุมสินค้าคงคลังได้ดีเช่นกัน ส่วนเรื่องของการควบคุมคุณภาพในการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปยังประเทศต่างๆก็มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสำหรับลูกค้าทุกประเทศ ทำให้เขตปลอดอากรใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวไม่ได้ ทำให้เขตปลอดอากรจะได้เปรียบเพียงเรื่องของต้นทุนค่าจ้างแรงงานจากการใช้แรงงานต่างด้าว เนื่องจากอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและช่างฝีมือในการผลิต

ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากต้นทุนด้านสถานที่ซึ่งเขตปลอดอากรมีต้นทุนในเรื่องนี้สูงกว่าคลังสินค้าทัณฑ์บน ทำให้ผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดกลางที่สนใจเลือกใช้มาตรการทางภาษีของกรมศุลกากรควรเลือกใช้มาตรการคลังสินค้าทัณฑ์บนจึงจะมีความเหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจมากกว่าการใช้เขตปลอดอากรในการจัดตั้งโรงงาน